

# РЕШЕНИЕ

№ 119

гр. Стара Загора, 04.04.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,**  
в закрито заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта  
година в следния състав:

Председател: Блага Бозова

като разгледа докладваното от Блага Бозова Административно наказателно  
дело № 20235530203767 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление (НП) № 856 от 14.09.2023  
година издадено от заместник-кмет на Община Стара Загора, с което на  
жалбоподателката Г. М. Г. от град Стара Загора, е наложено административно  
наказание „глоба“ в размер на 200.00 /двеста/ лева, на основание чл.29 ал.1 от  
Наредба за обществения ред в Община Стара Загора.

В жалбата се твърди, че НП е незаконосъобразно и се моли отмяната  
му.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от процесуален  
представител, който поддържа подадената жалба и излага допълнителни  
аргументи за незаконосъобразност на НП. Претендира се присъждане на  
адвокатско възнаграждение.

Наказващият орган е представляван в съдебно заседание от процесуален  
представител. Счита жалбата за неоснователна, а наказателното  
постановление за законосъобразно. Претендира присъждане на  
юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства,  
поотделно и в тяхната съвкупност, взе предвид становищата на страните и  
служебно провери правилността на издаденото НП, приема следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок и от надлежна страна -  
наказано лице, което единствено чрез право на жалба може да си гарантира  
правото да оспори административното обвинение и съответната  
административно - наказателна санкция.

Жалбата е основателна.

С обжалваното наказателно постановление на жалбоподателката е  
наложено наказание глоба в размер на 200.00 лева, на основание

чл.29 ал.1 от Наредбата за обществения ред в Община Стара Загора, за това, че на 23.04.2023 г. в 01:05 часа, в гр. Стара Загора, в заведение "Съни", находящо се в ж.к. "Железник", на ул."Младост" № 23, нарушила обществения ред и смуцава тишината и спокойствието на живущите в близост граждани със силна музика от озвучителна система възпроизвеждаща силна музика. Деянието е квалифицирано като виновно нарушение на чл.6 ал.1 от същата Наредбата.

На 23.04.2023 г., около 00:55 ч., свидетелите И. Н. И. /на длъжност мл. полицейски инспектор/ и Д. В. С., /на длъжност старши полицаи, във Второ РУ - Стара Загора/, по време на нощна смяна се отзовали на сигнал за нарушаване на нощната тишина в заведение "Съни", находящо се в ж.к."Железник". Свидетелите, пристигайки на място и спирайки патрулния автомобил пред заведението, констатирали силна музика. Свидетелите се свързали с подателя на сигнала, но той не се съгласил да се яви на място и да става свидетел при съставянето на акт за нарушение. От свидетелските показания се установява, че в заведението имало граждани. След като свидетелите пристигнали на място веднага силната музика била преустановена. Като материалноотговорно лице свидетелите установили жалбоподателката Г. Г.. На същата свидетелят И. е съставил акт за установяване на административно нарушение /АУАН/. Жалбоподателката отказала да подпише съставения АУАН и като свидетел на отказа е вписан свидетеля Д. В. С..

АУАН бланков номер № 29578 от 23.04.2023 г. /лист 8 от делото/ е съставен за това, че на същата дата в 01.05 часа, в заведение "Съни", находящо се в гр. Стара Загора, ж.к. "Железник", на ул."Младост" № 23, жалбоподателката нарушила тишината и спокойствието на живущите в близост граждани със силна музика от озвучителна система възпроизвеждаща силна музика. Деянието е квалифицирано като нарушение по чл.6 ал.1 от Наредба за обществени ред в Община Стара Загора.

От жалбоподателката не е подавано писмено възражение срещу съставения АУАН по реда на чл.44 ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на този акт за установяване на административно нарушение, в законния срок и от компетентен орган е издадено обжалваното наказателно постановление, в което нарушението е описано и квалифицирано така, както е в акта. На жалбоподателката, на основание чл.29 ал.1 от Наредба за обществени ред в Община Стара Загора е наложено административно наказание „глоба” в размер от 200.00 лева.

Тази фактическа обстановка съдът приема за установена по несъмнен начин въз основа на събраните в хода на производството - гласни доказателства, приобщени посредством разпита на свидетелите И. Н. И. и Д. В. С., чиито показания кредитира с доверие като последователни и без противоречия и нестабилност в изложението, както и с приетите с определения писмени доказателства. Съдът няма причина да се съмнява в показанията на разпитаните по делото полицейски служители и ги кредитира с доверие.

Административно наказателната отговорност на жалбоподателката е ангажирана за нарушение на императивната норма на чл.6 ал.1 от Наредбата за спазване на обществения ред в Община Стара Загора, съгласно която се забранява викането, пеенето и шумния говор, както и използването на

музикални инструменти, озвучителни системи и други електронни устройства, възпроизвеждащи музика, говор или шум на открито или в частни имоти, както и в/на пътни превозни средства, смущаващи обществения ред или спокойствието на обитателите на околните жилищни сгради за времето на цялото денонощие. В разпоредбата на чл.29 ал.1 от същата Наредба е предвидено административно наказание „глоба” до 5000 лева.

Съдът след като се запозна със съставения акт за установяване на административното нарушение и издаденото наказателно постановление, намира, че при реализиране на административно наказателната отговорност по административното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В разглеждания случай от доказателствата събрани по настоящата административно-наказателна преписка не се установява по несъмнен начин, че именно жалбоподателката на процесната дата и място - заведение "Съни", находящо се в гр. Стара Загора, ж.к. "Железник", на ул."Младост" № 23, е нарушила разпоредбата на чл.6 ал.1 от Наредбата за спазване на обществения ред в Община Стара Загора.

Съгласно чл.24 от ЗАНН, административно наказателната отговорност е лична. В разглеждания случай в разрез с изискванията на чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН е реализирана административно наказателна отговорност. Не се събраха доказателства лично жалбоподателката да е извършила вмененото нарушение. Цитираната норма не предоставя правната възможност едно лице да допуска друго да извършва административното нарушение и това да е наказуемо. От друга страна, няма доказателства към този момент във въпросното заведение жалбоподателката да е работила и да е негов управител, тъй като видно от съставения АУАН в полето длъжност на нарушителя е изписано ръчно „не посочва“, като липсват каквито и да е доказателства, от които да се установи това обстоятелство. На следващо място, не става ясно, как е прието, че именно жалбоподателката е нарушила обществения ред и смущава тишината и спокойствието на живущите в близост граждани по описания в процесното НП начин, след като никой от свидетелите отзовали се на сигнала не е видял лично жалбоподателката да извършва процесното нарушение, с оглед обстоятелството, че от показанията им се установява, че в заведението е имало много други лица. Не става ясно защо именно жалбоподателката в качеството на физическо лице следва да носи отговорност.

В този смисъл напълно неясни и необосновани остават констатациите на проверяващите лица относно авторството на деянието и субектът на отговорността. Както е известно в административно наказателния процес, доказателствената тежест лежи върху органът наложил административното наказание, който следва да установи и фактите и обстоятелствата, на които основава своите констатации, респективно изводи.

На следващо място, от установената фактическа обстановка следва несъмнен извод, че производството по съставяне на АУАН е опорочено, като не е спазена процедурата по съставяне на АУАН, което административно нарушение е от категорията нарушения, които не могат да бъдат санирани по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН.

От съставения АУАН се установява, че е съставен при отказ да бъде подписан от нарушителя, който отказ е удостоверен от свидетел при

установяване на нарушението. Така удостоверения отказ представлява съществено процесуално нарушение, накърняващо процесуалните права и в частност правото на защита на санкционираното лице още в началния момент от образуваното административно наказателно производство, когато следва да узнае какво нарушение му се вменява, въз основа на какви факти и обстоятелства, за да може да даде обяснения по тях и да направи възражение още при съставянето на АУАН. Както бе посочено по-горе в съставения АУАН като свидетел по установяване на административното нарушение е посочен свидетелят С., който е удостоверил и отказа на нарушителя да подпише АУАН, съгласно чл.43 ал.2 от ЗАНН. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН акта за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите присъствали при извършване или установяване на нарушението, какъвто в случая се явява свидетелят С.. Съгласно разпоредбата на чл.43 ал.2 от ЗАНН когато нарушителят откаже да подпише акта, това се удостоверява чрез подписа на един свидетел, името и точния адрес на който се отбелязват в акта. Т.е законодателят е имал предвид, че свидетелят удостоверяващ отказа на нарушителя да подпише акта е трето лице различно от лицата констатирали извършване на административното нарушение, като свидетелят по чл.43 ал. 2 от ЗАНН само удостоверява отказа т.е нежеланието на нарушителя да подпише АУАН, докато свидетелят по установяване на административно нарушение доказва различни факти и обстоятелства и е недопустимо едно и също лице да подпише АУАН в качеството си на свидетел по чл.40 ал.1 от ЗАНН и в качеството си на свидетел по чл.43 ал.2 от ЗАНН.

ЗАНН урежда четири категории свидетели, които е допустимо да присъстват при съставяне на АУАН и да го подпишат.

Първата категория са свидетели, присъствали при извършване на нарушението, а именно лицата, възприели пряко и непосредствено един или повече елементи от състава на нарушението и/или личността на нарушителя, и които в най – голяма степен биха могли да допринесат за изясняване на обективната фактическа обстановка.

Втората категория са свидетели, присъствали при установяване на нарушението, а именно лицата, възприели факти и обстоятелства относими към датата, мястото и условията, при които съответния контролен орган е възприел елементи от състава на нарушението или данни за неговия извършител, и чиито показания биха могли да дадат ясна представа за това, дали възприетите факти и обстоятелства са надлежно обективирани в акта.

Третата категория са свидетели, присъствали при съставяне на акта, а именно това са лица, както от посочените по – горе две категории, така и лица, които не са възприели нито факта на извършване на нарушението, нито условията, при които то е било установено, а единствено обстоятелствата, свързани с реда на изготвяне на АУАН. Последната категория са свидетели на отказа на нарушителя да подпише акта, а именно това са лица, чието участие се налага, само в случай, че лицето, посочено като нарушител, се възползва от процесуалната си възможност по чл.43 ал. 2 от ЗАНН. Видно от изложеното, тези четири категории свидетели, удостоверяват различни факти и обстоятелства. За да не възникнат съмнения в обективността и безпристрастността на актосъставителя и в истинността на отразеното от него в обстоятелствената част от акта, свидетелят по чл.43 ал.2 от ЗАНН следва да е лице, различно от свидетелите по чл.40 ал.1 и ал.3 от ЗАНН. Това се

потвърждава и от анализа на разпоредбите на чл.40 ал.1 и ал. 3, чл. 42 т. 7 от ЗАНН и чл.43 ал.2 от ЗАНН. Изрично според нормата на чл.42 т.7 от ЗАНН като реквизит на акта следва да бъдат посочени имената, точните адреси и ЕГН на свидетелите по акта. Съгласно чл.43 ал.2 от ЗАНН, когато нарушителят откаже да подпише акта, това се удостоверява чрез подписа на един свидетел, имената и точният адрес на който се отбелязват в акта. По аргумент от последното, и след като съгласно чл.42 т.7 от ЗАНН в акта като негов реквизит се посочват данните на лицата, свидетели при извършване, респективно при установяване или при съставяне на АУАН, то следва единствения извод, че свидетелят при отказа следва да е лице различно от другите по – горе посочени свидетели, което в конкретния случай не е така.

Ето защо предвид всички гореизложени съображения, атакуваното НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Жалбоподателката е направила разноски за адвокат в размер на 400.00 лева, сума заплатена на 31.01.2024 година - видно от приложения към делото Договор за правна помощ на лист 19 от делото.

Делото не е с фактическа и правна сложност и са проведени кратки съдебни заседания. Съдът не е обвързан и длъжен да се съобразява с минималните размери на адвокатски възнаграждения определени в Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /виж решение на Европейския съд /втори състав/ от 25.01.2024 г. по дело С-438/22. Предвид изхода на делото, в полза на жалбоподателката следва да се възложи сума в размер на 250.00 лева, като се съобрази ниската фактическа и правна сложност и кратката продължителност на заседанието.

Водим от горните мотиви, съдът

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** Наказателно постановление № 856 от 14.09.2023 година, издадено от заместник-кмет на Община Стара Загора, с което на Г. М. Г. от град Стара Загора, \*\*\*, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200.00 /двеста/ лева, като *незаконосъобразно*.

**ОСЪЖДА** Община Стара Загора да заплати на Г. М. Г. от град Стара Загора, у\*\*\*, сума в размер на 250.00 лева, направени разноски за адвокат.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на касационно обжалване чрез Районен съд - Стара Загора пред Административен съд - Стара Загора в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: \_\_\_\_\_